

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2013 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji**(Sprawa T-255/13)**

(2013/C 178/27)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Republika Włoska (przedstawiciele: M. Salvatorelli, avvocato dello Stato, i G. Palmieri)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji C(2013) 981 z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim zawiera ona korekty ryczałtowe w odniesieniu do kontroli AC/2005/44, XC/2007/0107 i XC/2007/030 (korekta ryczałtowa w dziedzinie zgodności za lata składania wniosków 2005–2007 w wysokości 48 095 235,86 EUR), kontroli FV/2007/315 i FV2007/355 (korekta finansowa dotycząca przetwórstwa owoców cytrusowych za lata budżetowe 2005–2006 i 2007 w wysokości 17 913 976,32 EUR) i kontroli FA/2008/64, FA/2008/103, FA/2009/064 i FA/2009/104 (korekta ryczałtowa dotycząca kryteriów akredytacji za lata budżetowe 2007–2009 w wysokości 6 354 112,39 EUR).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: Komisja dokonała korekty w obliczu braku lub niepełnej transpozycji dyrektyw, co może stanowić podstawę najwyżej postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.
- 2) Zarzut drugi: bez uzasadnienia pominęła zachowanie władz włoskich, nie uwzględniając niezbędnej stopniowości podejścia do systemu charakteryzującego się niezwykle kompleksowością, znaczenia zawartego w regulacji UE odesłania do opcji, które ma przyjąć każde państwo członkowskie, oraz względnej niepewności co do interpretacji uregulowań wspólnotowych i wskutek tego naruszyła zasady pewności prawa, legalności, proporcjonalności, dobrej wiary oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- 3) Zarzut trzeci: całkowicie pominęła obiektywne istnienie różnych systemów kontroli w agencjach płatniczych.
- 4) Zarzut czwarty: zastosowała wysoką stawkę korekty, wynoszącą 10 %, która jednak ma zastosowanie jedynie w przypadku braku kontroli lub kontroli sporadycznych.
- 5) Zarzut piąty: naruszenie obowiązku uzasadnienia.
- 6) Zarzut szósty: decyzja zostaje zaskarżona poza tym w odniesieniu do poszczególnych zarzutów Komisji poprzez indywidualne badanie pod względem faktycznym dokumentów skontrolowanych przez Komisję.
- 7) Zarzut siódmy: co się tyczy korekt ryczałtowych dotyczących przetwórstwa owoców cytrusowych za lata 2005–2007, decyzja jest niezgodna z prawem i zostaje zaskarżona w zakresie, w jakim przypisuje odpowiedzialność za oszustwa wykryte w tym sektorze z powodu braku przeprowadzenia odpowiednich kontroli przez państwo członkowskie. W szczególności Komisja nie uwzględniła faktu, że państwu włoskiemu nie można przypisać zaniechania lub beczynności, gdyż działania oszukańcze należało przypisać urzędnikom, którzy akurat poprzez wymagane od nich kontrole mieli potwierdzić prawidłowość działalności prowadzonej w perspektywie dopłat; ustaleń nie można zatem było dokonać w inny sposób, który pozwoliłby uniknąć oszustw, do czasu wykrycia wspomnianych zachowań, istotnych z punktu widzenia prawa karnego.
- 8) Zarzut ósmy: co się tyczy korekt ryczałtowych w zakresie przestrzegania kryteriów akredytacji (ARBEA) za lata gospodarcze 2006–2008, uzasadnionych rzekomymi brakami organizacyjnymi obciążającymi państwo włoskie, są one kwestionowane, gdyż do niniejszej sprawy zastosowana została regulacja, która jeszcze nie obowiązywała, i ponieważ pominęto okoliczność, że państwo włoskie przyjęło w terminie niezbędne środki naprawcze.